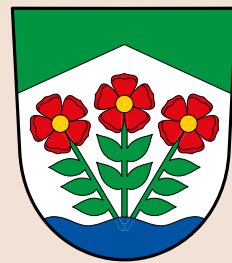

Kytínský zpravodaj

2/2024

„Ten druhý“
sládek
Ondřej
Macák

str. 15

Když příroda
kouzlí

str. 19

Bistro
na Vršíčku

str. 20

Nový oltář
a ambon

str. 21

Platné poplatky v obci v r. 2024

Poplatky za svoz komunálního odpadu

Na základě obecně závazné vyhlášky č. 2/2023 o místních poplatcích jsou stanoveny poplatky za sběr a svoz netříděného komunálního odpadu pro rok 2024 takto:

Osoba trvale hlášená v obci: 800 Kč

Chata, rekreační objekt: 800 Kč

Osvobození a úlevy:

Od poplatku je osvobozena osoba, které poplatková povinnost vznikla z důvodu přihlášení v obci a která je:

- a) poplatníkem poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci v jiné obci a má v této jiné obci bydliště,
- b) umístěna do dětského domova pro děti do 3 let věku, školského zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy nebo školského zařízení pro preventivně výchovnou péči na základě rozhodnutí soudu nebo smlouvy,
- c) umístěna do zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc na základě rozhodnutí soudu, na žádost obecního úřadu obce s rozšířenou působností, zákonného zástupce dítěte nebo nezletilého,
- d) umístěna v domově pro osoby se zdravotním postižením, domově pro seniory, domově se zvláštním režimem nebo v chráněném bydlení,
- e) nebo na základě zákona omezena na osobní svobodě s výjimkou osoby vykonávající trest domácího vězení.

V případě, že poplatník nesplní povinnost ohlásit údaj rozhodný pro osvobození nebo úlevu ve lhůtách stanovených touto vyhláškou nebo zákonem, nárok na osvobození nebo úlevu zaniká.

Poplatky za psa

Poplatek za psa: 200 Kč

Poplatek za psa, jehož držitelem je osoba starší 65 let: 100 Kč

Od poplatků za psa je osvobozen držitel psa, kterým je osoba nevidomá, považovaná za závislou na pomoci jiné fyzické osoby podle zákona upravujícího sociální služby, dále osoba, která je držitelem průkazu ZTP či ZTP/P, osoba provádějící výcvik psů určených k doprovodu těchto osob, osoba provozující útulek pro zvířata nebo osoba, které stanoví povinnost držení a používání psa zvláštní předpis.

Údaj rozhodný pro osvobození nebo úlevu dle odstavce výše je poplatník povinen ohlásit ve lhůtě do 30 dnů od skutečnosti zakládající nárok na osvobození nebo úlevu. Poplatky jsou splatné vždy do **30. 6. příslušného kalendářního roku** v hotovosti na OÚ v Kytíně v úředních hodinách, složenkou typu „A“ nebo převodem na účet obce, bank. spoj.: **č. účtu 0388058339/0800, variabilní symbol = číslo nemovitosti.**

Prosíme občany, kteří mohou tyto poplatky platit na účet, aby tak učinili. Po zaplacení si mohou v úředních hodinách vyzvednout jen známku na popelnici. Jako variabilní symbol uveďte číslo popisné a do poznámky příjmení.

Poplatky za vodné a stočné v roce 2024

Výše poplatku za vodné od 1. 1. 2024 je 44,88 Kč za m³ (vč. DPH).

Výše poplatku za stočné od 1. 1. 2024 je 50,05 Kč za m³ (vč. DPH).

Nájem hrobového místa

Od 1. 1. 2023 do 31. 12. 2027 je možné platit za nájem hrobového místa dle uzavřených smluv, a to v hotovosti v úředních hodinách OÚ nebo bezhotovostně na účet obce **388058339/0800, VS = číslo smlouvy, do poznámky uvést jméno nájemce.** Výše nájemného na pět let: jednohrob 500 Kč, dvojhrob 1000 Kč, schránka kolumbária 500 Kč.

Při jakékoli nejasnosti je možné se v úředních hodinách (st, pá, 16–18) obrátit na účetní, pí. Jitku Arnoldovou – tel.: 318590640, e-mail: ucetni@kytin.eu, nebo na evidenci obyvatel, pí. Markétu Šlégrovou – tel.: 318590640, e-mail: evidence@kytin.eu.

Obsah

Slovo starosty	1
Slovo redakce	2
OBECNÍ ZASTUPITELSTVO	
Ze zápisů zastupitelstva	3
Přátelské setkání	
k tématu sucha,	
povodní a péče o krajinu	4
SPOLKY	
Činnost SDH	5
Zpráva SK Sokol Kytín	8
KULTURA A AKCE	
Děti v akci	10
Dětský den	11
Pozvánka	
na Kytínské kulturní léto	12
Poznámka	
ke zpravodaji 1/2024	12
Další kulturní akce	13
Pálení čarodějnic	13
Ohlédnutí za Masopustem	13
ROZHOVOR	
„Ten druhý“ sládek	
Ondřej Macák	15
TÉMA	
Když příroda kouzlí	19
ŽIVOT V OBCI	
Bistro na Vršíčku	20
Nový oltář a ambon	21
Nová socha pro Kytín	23
Z HISTORIE	
Vojenská střelnice	24
Jazykově historické okénko	25
Z REGIONU	
Jak vidí Kytín Libor Kálmán	27
Svazková škola	28

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,
teplé jarní počasí prozelenalo naše zahrady i veřejná prostranství. Po zimě začíná nový život, všechno se probouzí a šedou barvu kolem nás střídá krásná čerstvá zeleň.

Již tradičně se v Kytíně slaví pálení čarodějnic a stavění májky. Letos to bylo trochu napínavé, ale přesto jsme celou situaci zvládli a tradici nepřerušili. Děkuji všem spolupořadatelům, hlavně SDH Kytín a celé kulturní komisi, a vám, že jste na tuto perfektně připravenou akci dorazili, a věřím, že jste si ji i náramně užili. Takže zase za rok.

Také se nemohu nezmínit o krásně připraveném a organizovaném Dětském dni. Pravda, počasí nebylo úplně ideální, ale naše děti se s tím popraly a užily si svůj den po svém a myslím, že déšť ani nevnímaly. Dorazilo celkem 104 dětí, takže pro takovou partu, která je naší budoucností, je skvělé cokoliv připravovat. Díky organizačnímu týmu.

Snad nás po docela chladném a deštivém měsíci květnu bude čekat slunečný a teplý červen a následně i celé léto. Ať už ho budete prožívat při práci, na zahrádce, anebo třeba při sportu, ať už se budete procházet našimi lesy, anebo zavítáte k moři či jinam, hlavně si to užijte, odpočiňte si a naberte nové síly. Naším dětem přeji krásné prázdniny, plné zážitků a překvapení.

Často se s mnohými z vás osobně setkávám, potkáváme se na různých akcích, na úřadě nebo jen tak náhodou ve vesnici. Rád si vždy vyslechnu vaše připomínky a názory, jsem za ně vděčný, a hlavně jsou pro mě inspirací k práci a někdy i důvodem k zamyšlení.

Závěrem dnešního slova bych chtěl poděkovat vám všem, kteří nám pomáháte, věříte nám, držíte nám palce a oceňujete práci celého zastupitelstva při snaze správně spravovat naši vesničku Kytín a vést ji k lepším zítřkům.

Váš starosta Miloslav Holý

„Jaký si to tu uděláme, takový to tu budeme mít“

Slovo redakce

Milí přátelé, sousedé a příznivci Kytína,

do vašich schránek přichází další číslo Kytínského zpravodaje, letošní druhé. Děkujeme vám za trpělivost při usazování termínů uzávěrek. Snažíme se je ladit podle potřeb a obsahu a věříme, že si to brzy sedne. Prozatím tedy zůstávají v platnosti avizované uzávěrky **15. 5. a 15. 11.** (to je tedy termín, do kterého můžete posílat své příspěvky do příštího vydání).

Co vás v tomto čísle Zpravodaje čeká? V úvodu se podíváme na téma vody v naší krajině, které aktuálně rezonuje společností a minulý měsíc se k němu u nás konalo setkání s občany. Hasiči nás tradičně přesvědčí o tom, jak aktivně se podílí na mnoha akcích, a Emil Járka nám za SK Sokol představí novinky z hřiště i jeho zázemí. Nové záchody jistě ocení všichni návštěvníci akcí pořádaných právě na našem fotbalovém hřišti. Díky Petrovi Kejhovi a jeho pravidelným hlášením (za něž mu z celého srdce děkuji) nahlédneme krátkým slovem i obrazem na spoustu kulturních akcí nejen pro děti, které se v naší obci v uplynulých měsících konaly.

Petr Kamberský si tentokrát vzal na paškál mladšího z našich sládků, Ondřeje Macáka. V uvolněném rozhovoru se dozvíte nejen to, že v Kytínském pivovaru pro nás tento lahodný mok vaří jen opravdu poctivě studovaní odborníci, ale také, jaké pivo letos nejvíce zaujalo odborníky či za kterým stojí právě Ondra. V Tématu se obrazem podíváme na pár zajímavých přírodních abnormalit, které jsme letos mohli přímo v Kytíně pozorovat, ale mnohým z nás utekly – a uznejte sami, že by byla škoda nezvěčnit si je alespoň

takhle. To, že můžeme, je výsledkem ochotných lidí, kteří nejenže tu nádheru vyfotili, ale o své úlovky se s naším časopisem i podělili. I jim moc děkujeme!

V rubrice Ze života obce se na zoubek podíváme nově otevřenému bistru, které nahradilo klasickou hospodu Na Vršíčku, na kterou jsme byli po několika dekád zvyklí, a pan farář Jan Dlouhý připomene velmi slavnostní událost odhalení a posvěcení nového oltáře v našem kostele Nanebevzetí Panny Marie. Redaktor mníšeckého zpravodaje Libor Kálmán nás vezme na procházku historií, do dob, kdy se na našem území nacházela vojenská střelnice, což možná mnohé – stejně jako mě – překvapí. Zároveň jsem ho požádala i o jeho příspěvek do rubriky Jak vidí Kytín, abychom naši obec mohli vidět také z jiného úhlu pohledu, zvenčí. I jemu děkuji za ochotu a milé přiznání.

Některé z vás možná překvapí i jazykový pohled na možný vznik názvu naší obce, který vyvrací pověst o slepém dítěti, kterou tak rádi vyprávíme. Stejně ji budeme předávat i dál, ale nezaškodí podívat se na věc pohledem odborníků. V závěru vám pak přinášíme i aktuality z připravovaného projektu Svazkové školy, který zatím velmi úspěšně proplouvá všemi nástrahami. Nezbyvá než věřit, že to tak půjde i dál a naši malí školáčky se dočkají... kdy? I to se v článku dočtete.

Vaše zpětné vazby, náměty na zlepšení i vlastní příspěvky uvítáme na adrese: **zpravodaj@kytin.eu**.

Vedoucí redakce
Dagmar Čechová

Ze zápisů zastupitelstva

ZÁPIS č. 12/2024

- *Usnesení č. 5/12/2024: Zastupitelé schvalují finanční příspěvek 65 tisíc Kč pro SK Sokol Kytín na rok 2024.*

SK Sokol Kytín letos obdržel od obce větší finanční podporu vzhledem k rekonstrukci a úpravám fotbalového hřiště a jeho zázemí, o kterých vás

předseda SK Sokol, p. Emil Járka, dále informuje i ve své zprávě na str. 8. Tyto úpravy a práce byly vzhledem k neuspokojivému stavu nutné a nový stav přinese občanům i návštěvníkům Kytína větší komfort při různých sportovních a kulturních akcích.

ZÁPIS č. 13/2024

- *Usnesení č. 2/13/2024: Zastupitelé schvalují záměr o pronájmu nebytových prostor určených k provozování restaurace, a to s Thi Huong Tran.*

Předchozí nájemce, pan Filípek, který naši obecní restauraci provozoval 7 a půl roku, a to i v posledních ekonomicky složitých letech, se rozhodl konečně užívat zaslouženého odpočinku, a tak jsme opět stáli před otázkou, co bude dál. Najde se někdo, kdo se takového závazku s nejistou budoucností a finanční rentabilitou ujme? Zejména od covidu totiž restaurace podobného typu skomírají a utáhnout jejich provoz při snižující se návštěvnosti, je těžký boj. Do vypsaného výběrového řízení se přihlásili dva zájemci, jeden však ještě před ukončením výběru odstoupil. Jeho podmínkou s ohledem na potřebné investice a úpravy totiž byla smlouva na více let, kterou mu vedení obce vzhledem k délce svého mandátu nedokázalo nabídnout. Jedinou variantou, jak restauraci – dost možná nenávratně – nezavřít, tak bylo dát šanci novému konceptu, který by mohl nabídku služeb v obci rozšířit o asijskou kuchyni. Blíže k tomu píšeme v článku na str. 20.

- *Usnesení č. 8/13/2024: Zastupitelé schvalují výzvu k podání nabídek k projektu studie Bojovského potoka v k.ú. obce Kytín.*

Na projekt této studie obec obdržela dotaci. Že je správná péče o vodu v krajině v posledních letech velmi diskutovaným tématem, dokazuje i Přátelské setkání k tématu sucha, povodní a péče o krajinu, které se konalo v pátek 17. 5. v prostorách naší obecní restaurace. Prezentaci Vodohospodářské studie pro obec Kytín z tohoto setkání vám představujeme na str. 4.

- *Usnesení č. 11/13/2024: Zastupitelé schvalují podání žádosti o dotaci na budky a odsedávky pro ptáky a následnou péči o výsadby z AOPK.*

Nabídku na zpracování žádosti o tuto dotaci obec obdržela od firmy, se kterou už spolupracovala na žádosti o dotaci na alej Pavla Landovského. Vzhledem k tomu, že péče o obecní zeleň je jednou z priorit současného vedení obce a je i finančně velmi náročná, dotace tohoto typu by pro Kytín byla nemalým přínosem.

SVOZ NEBEZPEČNÉHO ODPADU

příští termín přistavení velkoobjemového kontejneru
na nebezpečný odpad:

SOBOTA 19. 10. 2024 V ČASE 8–11 HOD

Přátelské setkání

k tématu sucha, povodní a péče o krajinu

Setkání se konalo v pátek 17. 5. v restauraci Na Vršíčku a kromě vedení obce a občanů, jež téma ekologie a péče o naši krajinu zajímá, se ho účastnili i autoři plánované krajinné studie Bojovského potoka. Představili tak důležitost a aktuálnost daného tématu vzhledem k odpovědnému přístupu k přírodě obecně i konkrétní kroky pro naši obec.

Ing. Miroslava Plevková ze společnosti **Jesep, s. r. o.** si připravila prezentaci na téma *Přehled opatření a příklady dobré praxe*, v níž sledovala historické změny v krajině zájmového území, tedy k. ú. Kytín, a obecně se věnovala zejména tématům zánik historických cest či ekologických prvků v krajině (remízy, meze, terasy, podmáčené údolnice atd.), úprava dotčených vodních toků či odvodnění zemědělských pozemků. Zároveň na konkrétních příkladech představila různá lokální řešení situace.

Dále přednesla výsledky zjištění doc. RNDr. Jana Unucky, Ph.D., z ČHMÚ, pobočka Ostrava, ohledně měření a vyhodnocení průtoků, výpočtů hydrologické bilance a srážkoodtokových vztahů, analýzy erozního ohrožení území či vytvoření souboru kritických bodů. Toto setkání s občany se konalo za účelem získání prvotních údajů a informací od nich (např. označení lokalit

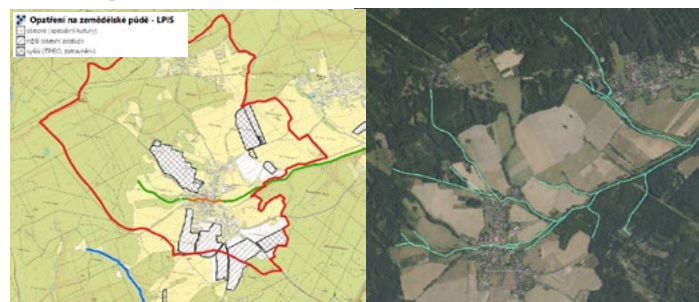

foto T. Vohryzková

Úprava vodních toků

Navržené opatření Voda v krajině

Ochrana fungující retence ZÚ

Navržené opatření PDP

Renaturace nebo revitalizace v dílčím povodí Dolní Vltavy – Renaturace Bojovského potoka a jeho upravených přítoků (DLV 0730)

ohrožených přívalovými srážkami či splachem z polí a vytipováním míst, která by sami občané navrhovali řešit např. výsadbou aleje či jinou plošnou výsadbou, zatravněním, vytvořením mokřadu či tůně, revitalizací toku, obnovou historické cesty apod.), před dalšími kroky, jimiž jsou analýzy reálné situace katastrálního území naší obce, lokalizování problematických lokalit a navrhování konkrétních opatření, jejich prioritizace aj.

Mgr. Tereza Vohryzková vystoupila za společnost **Krajinohled**, která bude pro Kytín zpracovávat vodohospodářskou studii Bojovského potoka. Krajinohled se věnuje navrhování a realizaci přírodních blízkých opatření, jejich hlavní zaměření pak směřuje k zadržování vody v krajině. Zaměřují se na celé povodí Bojovského potoka (57 km²) a studie zpracovávají pro každou obec zvlášť. Jak projekt, tak konkrétní realizované kroky prioritních opatření pak budou 100% hrazeny z dotace od AOPK a každé jednotlivé opatření bude projednáno s vlastníky a dotčenými subjekty. S jakýmikoli dotazy či připomínkami se můžete obrátit přímo na Mgr. Vohryzkovou na e-mailu: tereza.vohryzkova@krajinohled.cz nebo na tel. 777235079.

Činnost SDH

- **13. 1.** se uskutečnila valná hromada našeho sboru v hospodě Na Vršíčku. Sešlo se na ní celkem 41 hasičů.
- **4. 2.** se naši malí hasiči zúčastnili Uzlování ve Stříbrné Lhotě.
- **17. 2.** jsme pořádali Hasičský ples v Kytínském pivovaru. Jelikož jsme takto velkou společenskou akci nikdy nepořádali, trochu jsme se obávali, že nebude dobrá účast, ale nakonec se vše vyvedlo na jedničku.
- **20. 3.** se v hasičárně předělávala vzduchotechnika od kompresoru.
- **5. 4.** jsme byli na žádost majitelky vyčerpávat studnu.
- **6. 4.** se konal každoroční sběr železného šrotu.
- **10. 4.** jsme svolali brigádu na srovnání nerovností na dráze pro požární útok v areálu Pode Vší.
- **12. 4.** byl požár lesního porostu nad Kytínem.
- **27. 4.** jsme si udělali pěknou neděli a stavěli jsme se Sokolem hranici na Bábinské. Den před pálením čarodějnic jsme na místo převezli naše mobilní občerstvení a **30. 4.** se večer pod naším dohledem zapálila hranice. Vše se vydařilo.
- **3. 5.** se ve Volnočasovém areálu Pode Vší pokládala zatravnovací dlažba pod mobilheim.
- **5. 5.** proběhlo slavnostní pokládání věnců za oběti 2. světové války. Letos se začínalo v Nové Vsi pod Pleší, následně se jelo na naši náves a končilo se ve Voznici s občerstvením.
- **1. 6.** se poprvé konal Dětský den ve Volnočasovém areálu. Pomáhali jsme s přípravami a pro děti jsme měli připravený hasičský útok s různými překážkami.

Za SDH Kytín Jakub Listík

POPLATKY SDH KYTÍN

účet SDH Kytín:

01343984018/2700

výše poplatků: **200,-**

za každého člena (včetně dětí)

Je možné jednou platbou uhradit příspěvky za více členů.

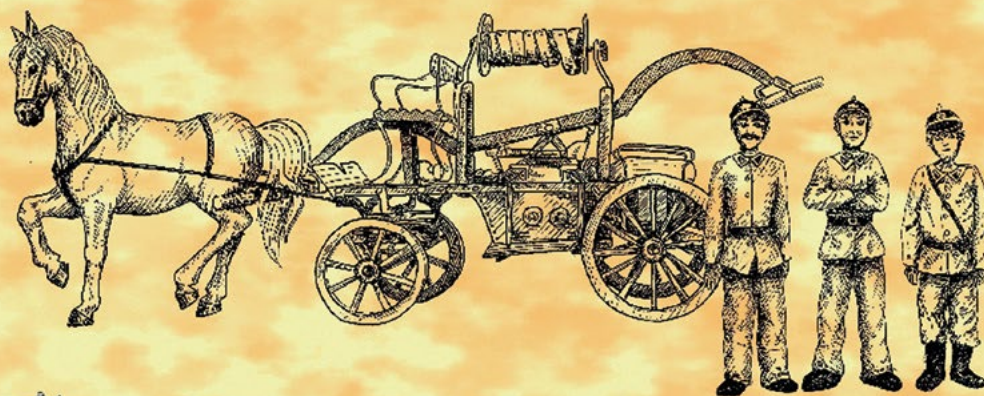
Do zprávy pro příjemce uveďte
JMÉNA VŠECH ČLENŮ,
za něž příspěvky hradíte.

*Sbor dobrovolných hasičů Kytín s podporou OSH
pořádá soutěž*

Historických koňských stříkaček

24. srpna 2024 od 9:00 ve Volnočasovém areálu v Kytíně

Stříkačky si přivezte s sebou, možnost zapůjčení naší.

[ZPĚT NA OBSAH](#)

Zpráva SK Sokol Kytín

Za SK Sokol Kytín, který se poslední roky soustředí pouze na fotbal, krátké shrnutí činnosti. Začneme sportovní stránkou, tedy výkony a výsledky mužstva.

Během poslední sezony bylo mužstvo doplněno o několik nových hráčů, zejména mladších, kteří postupně nahradí starší, zasloužilé a v některých případech dnes již doslova legendární hráče. Bohužel nás potkala neskutečná série dlouhodobých zranění, kdy zejména na jaře jsme rádi, když hrajeme v 11 hráčích, zatímco soupeři proti nám mají obvykle minimálně 15 hráčů a to se projevuje na výsledcích. Ač herně jsme ve většině zápasů vyrovnanými soupeři, ke konci nám vinou malého počtu hráčů dojdou síly a ztrácíme body i tam, kde bychom si nějaké zasloužili. Výsledkem toho je aktuálně předposlední pozice v tabulce 4. třídy okresu Příbram, na níž se do konce sezony nejspíše již nic nezmění.

Poděkování patří úzké základně hráčů, kteří chodí téměř vždy. Snad se před novou sezonou uzdraví marodi a budeme se scházet zase ve slušných počtech. Další poděkování patří fanouškům, kterých chodí poměrně velký počet, zejména skupina skalních, čítající zhruba 20 lidí, je téměř na každém domácím zápase.

Druhou částí je shrnutí činnosti zejména okolo hřiště a zázemí.

Za poslední rok pokračovala rekonstrukce oplocení, které je nyní hotové ze 3/4 a snad brzy bude kompletní. S tím byla spojena i oprava uchycení sítě za bránou u hlavní silnice, kde hrozilo zřícení konstrukce a kde se místo zrezlých kari sítí instalovala síť plastová.

Další velkou úpravou je nově vybudované WC, kdy nyní mají WC jak ženy, tak muži a již není jedno společné. S tím souvisí i usazení nové jímky a její napojení na obě WC.

Dále proběhla rekonstrukce kantýny, kde se udělal nový bar, nové rozvody vody a odpadu, za což patří velký dík zejména Zdeňkovi a Fandovi, kteří vzali hřiště do svých rukou a jejich práce je opravdu znát.

Vše výše popsané by nešlo bez sponzorských darů od obce Kytín, obce Voznice, Kooperativy, Středočeských obaloven, Pivovaru Kytín a spol. CAG. Všem děkujeme!

S pozdravem „Jsme SK Kytín, vyhrajem“ zveme všechny Kytíňáky na domácí zápasy, ať již na dva poslední v této sezoně, tak i na ty nastávající v sezoně příští.

Emil Járka, předseda SK Kytín

Děti v akci

obrazem a pohledem Petra Kejhy ml.

V sobotu 23. března se od 14 hod konal v Kytínském pivovaru **Dětský maškarní karneval**. Pro děti byly připraveny různé soutěže a kvízy, modelování balónků či diskotéka a posuďte sami, jak si to naše dětičky užívaly:

Dětský den

K naší smůle letošní 1. červen nepatřil k nejsušším dnům v roce a deštivé počasí nám přípravu Dětského dne dosti komplikovalo. Dopolední stavění stanů a celého zázemí probíhalo v trvalém dešti. K našemu štěstí okolo 15. hodiny přšet na pár hodin přestalo a u soutěžních disciplín se začaly tvořit fronty dětí, kterých se nakonec zúčastnilo krásných 104. Za to jsme strašně rádi.

Připraveno bylo 5 soutěží a bohatý doprovodný program na celé odpoledne, který zakončila kapela D.V.B. Doufáme, že se akce všem líbila a setkáme se opět za rok.

Velké poděkování patří:

SDH Kytín

Honebnímu společenstvu Kytín

SK Sokolu Kytín

Vojenské policii ČR

Městské policii Mníšek pod Brdy

Pavlině a Petrovi Cihelkovým

Vendule Vankové

Všem dobrovolníkům,

kterí pomáhali s přípravou.

ZPĚT NA OBSAH

Veškeré organizování akcí, jejich příprava, pořádání i následný úklid po jejich skončení je zcela dobrovolnická činnost. Naše obec má to veliké štěstí, že se zde najdou skupinky lidí, kteří se tohoto často nevděčného úkolu chopí. Na každé kulturní akci máme vždy u příchodu umístěnou kasičku na dobrovolné vstupné. Za příspěvky jsme samozřejmě všem vděční. V letošním roce jsme se rozhodli za nastřádané peníze zakoupit sadu slackline, kterou jsme poprvé využili právě na Dětském dnu, a to s velkým úspěchem. Dále plánujeme nákup kostýmů, které budou využívány na dětských akcích v Kytíně.

Petr Kejha

Pozvánka

na Kytínské kulturní léto

Rád bych vás srdečně pozval na Kytínské kulturní léto 2024. Připravujeme pro vás program na každý den od **neděle 18. 8. do soboty 24. 8.**

Kulturní léto zahájíme v neděli 18. 8. nohejbalovým turnajem amatérských týmů, po kterém se bude promítat první film letního kina. Další filmy budou ke shlédnutí i v úterý, středu a čtvrtek. V pátek 23. 8. se roztočí kolotoče tradiční poutě a tento den zakončí zábava pod širým nebem s kapelou Uvidíme.

Hlavním a zároveň posledním dnem Kytínského kulturního léta bude sobota 24. 8. Čeká nás soutěž historických koňských stříkaček pořádaná Sborem dobrovolných hasičů Kytín. Celým dnem nás bude doprovázet vystoupení hudebních skupin. Pro děti budou připravené skákací hrady v doprovodu tradičních pouťových atrakcí. O zakončení celého programu se postará taneční zábava s kapelou Flám.

Pro bližší informace sledujte internet a nástěnky. Tak pozvěte své kamarády a známé a přijďte se pobavit.

Petr Kejha

POZNÁMKA KE ZPRAVODAJI 1/2024

Vážení čtenáři,

dovoluji si vrátit se k poznámce z minulého Kytínského zpravodaje. Ve stati „Kulturní akce v obci“ na str. 15 jste pod nadpisem Mikuláš mohli najít zmínku o vystoupení Kytínských Švábíků. Informaci bych chtěl trochu rozšířit. Mikuláš to má jednoduché. Přijde, rozdá dárky, čert k tomu zadupe a za rok přijdou zase. Naši (ne)ochotní ochotníci inscenaci zkouší tři měsíce, aby divákům připravili příjemný zážitek z představení. Tentokrát to bylo ještě jinak. Do přípravy jsme zapojili dětský pěvecký soubor Kytíňáček, který se prezentoval ve vstupní a závěrečné písni. Ale přidaly se i děti z výtvarného kroužku Dáša Řezáčové. Namalovaly krásné obrázky pro výzdobu královské komnaty a selské světničky. Poděkování patří také rodičům, že se u dětí snaží pěstovat tyto dovednosti. Připomenout chci i práci pana Václava Příbyla, který naše představení natáčí na několik kamer, záznamy stříhá a uveřejňuje nejen pro nás, ale také pro ty, kteří se na představení nedostanou. S laskavými diváky se těšíme opět někdy na shledanou.

Bedřich Gregorini

Kytínský zpravodaj

Další kulturní akce

Pálení čarodějnic

Jak je již tradicí, i letos se konalo pálení čarodějnic na kopci Babinská. Ještě, že má Kytín tolik siláků, kteří se ujali stavění hranice a přípravy celé akce. Oheň musel být pod dohledem jednotky SDH, která se skvěle postarala o bezpečnost při pálení hranice v silném větru. Všem za to patří poděkování. Nejvíce ale potěší velká účast lidí, doufáme, že tomu tak bude i příští rok.

Ohlédnutí za Masopustem

Nejen děti mají svůj karneval. Tradičně se do masek oblékají i dospělí, a to při příležitosti každoročního masopustního průvodu. Letos se v naší obci konal 2. března, a kdo ho nestihl, může alespoň nakouknout, jaké postavy a výtvořky tento ročník přinesl. Jaká byla účast, co se podávalo a jak se účastníci bavili? Pojďte se podívat skrz objektiv Dagmar Čechové...

„Ten druhý“ sládek

Ondřej Macák

Na rozhovor do pivovaru přicházím dopoledne, ale místo obvyklého shonu tu pár minut vládne idyla jak z Hrabalových povídek. Oba sládci se opírají ve varně a společně s dalšími parťáky „degustují“ z velkých hrnků horkou sladinu. Díky dobrému načasování se stávám členem VIP společnosti, dostávám svůj porcelán a také můžu blaženě srkat. Den se rázem stává značně příjemnějším... K rozhovoru pak usedám s Ondrou Macákem, „tím druhým“ sládkem. S tím mladým, třicetiletým, jak se brzy dozvídám. S tím, který se tu s Petrem Růžkem půl napůl stará o pivo. A mluvíme, jak nám pusa narostla – jinak to v pivovaru snad ani nejde.

Jak jste vlastně přistál v Kytíně?

Bydlím tady za kopcem, v Nový Vsi pod Pleší. Tenkrát jsem se od Míly Fouknera dozvěděl, že Petr shání kolegu, a pak už slovo dalo slovo. S Michalem Pomahačem jsem se seznámil v Muzeu trabantů a pak už jsem jel na pohovor na Kytín. Podali jsme si ruce a od té doby jsem tady.

Petr se vyučil pivovarnictvím, chvíli pracoval ve Staropramenu, ale pak asi 20 let dělal úplně jiný věci. Jak to máte vy? Samouk, nebo koncesovanéj pivovářečník?

No, chvíli pracoval... Petr se vyučil přímo v Prazdroji a v tom Staropramenu dělal 11 let, prošel tam celým provozem a trval na tom, aby tady i druhý sládek byl poctivě z oboru. Já jsem studoval Střední průmyslovou školu potravinářských technologií, přímo obor kvasné technologie, tedy výroba piva a vína, v Podskalský v Praze.

Takže ofiko vystudovanéj sládek.

Tak.

A začínal jste teda rovnou tady?

Po škole jsem rok pomáhal na stavbě, protože jsem nemoh sehnat práci. Pak jsem se chytil v jednom pivovaru, dělal tam asi čtyři a půl roku a odtamtud jsem šel sem.

Za lepším...

Za lepším, přesně.

Petr tady vždycky vykládal: „Oni mě furt heftujou do nějakých moderních vylomenin, ale tady se prostě bude dělat jenom klasický, spodně kvašený pivo, nic jinýho nedovolím!“ A teď sem přijdu, dostanu Stouta, pak nějakou višně, a teď je na čepu dokonce Pšenice. Co se stalo? Přetlačil jste starýho parťáka?

Ne, museli jsme prostě ze svého přesvědčení ustoupit kvůli trhu. Po takových pivech je poptávka, tak jsme je zkusili a ty ověřený, který se nám povedly, jsme začali dělat.

Já jsem trochu doufal v nějaký drama, jako že jste Petra tak dlouho štouchal, až povolil...

Ne ne, vůbec. Já jsem taky zastáncem spodně kvašených piv, výčepních ležáků, prostě ty klasiky. Z našich piv mi nejímá chutná Ale. Já svrchňáky nemusím vůbec, na mě už jsou prostě moc překombovaný, preferuju hořkost. Když mám nějakou akci, беру naši desítku. A když chci něco lepšího, tak dvacítku. Ale trh si to žádal.

Takže to není tak, že byste to jedno vařil vy a druhý on, všechno jsou to společný díla?

Jo. Respektive, třeba tu Pšenicu jsem tenkrát od Petra dostal na starost já. Že on ten styl nemá moc rád, tak řekl, ať to zkusím já. Tak tu jsem dával dohromady a myslím, že se povedla.

Jo, je výborná. Já ji taky obecně nemám rád, nikde si ji nedávám, jen tady u vás, když je horko.

Já ji taky moc nepiju. Ale jako velikej úspěch beru to, že chutná mojí přítelkyni. Ze všech piv, co vaříme, si zrovna Pšenici fakt oblíbila. Ale jinak za mě je nejlepší desítka a dvanáctka.

Já jsem houby znalec, ale vidím, že dobrej speciál umí udělat skoro každej, dobrou dvanáctku každej pátej, ale dobrou desítku? Tak maximálně Chýně, Kytín, možná Únětice... Můžeme čekat nějaký další experimenty?

Určitě v budoucnu něco vyzkoušíme. Ještě nevíme co, ale třeba jednou ročně tam vždycky střelíme něco novýho, jako jsme teďka dělali toho Stouta. Toho jsme vařili taky poprvý a myslím si, že se fakt poved. Na Zvíkově, na Jarní ceně sládků, zabodoval. Toho si dost považuju. (*Kytínský Stout 15° se ve své kategorii umístil na 3. místě, pozn. red.*)

Vy těch cen máte hromadu, že jo?

Máme, z různých let za různé věci, ale teďka už jsme si vybírali ty podle nás nejprestižnější. Třeba ta Jarní cena sládků je top soutěž, bych řekl, a pak ještě Zlatá pivní pečeť v Budějovicích.

Na kterou jste nejvíc hrdej?

Já jsem hrdej na každý to ocenění, protože konkurence je veliká, přes půl tisícovky.

A je nějaký pivo z těch, který jste do těch soutěží dali, na který jste obzvlášť pyšnej?

Stout jsem říkal, toho si považujeme. A dvanáctka se dostala do semifinále, což je velikej úspěch, protože dvanáctka, to je vlastně královská kategorie. Tam je největší konkurence.

Neházej vám lano odjinud, nechtěj vás zlákat pryč?

Takovejch nabídek bylo víc. Když se sejdu se spolužákama, vždycky říkaj, kde všude sháněj. A taky se stalo, že někdo přišel a chtěl vyloženě mě. Ale neměl jsem nutkání za tím jít, protože tady to je super. A mám to kousek. Při práci v pivovaru člověk musí bejt v dojezdu. Pivo totiž nepočká, až přijedete zejtra.

Takže jeden z vás musí bejt nonstop připravený?

Jo. Jeden si vezme volno tuhle sobotu, druhý tu příští a takhle se střídáme.

Jak často se stává, že vás technologie donutí přijet dejme tomu v neděli o půlnoci?

Tak třeba při kvašení na kádi nebo CK (*cylindrickém, pozn. red.*) tanku to prostě musíme hlídat. Jak to zakvasíme, tak to každý den, než se dostaneme na požadované stupeň prokvašení, musíme kontrolovat. A je jedno, jestli je sobota, neděle, nebo jedna

hodina ráno. Chodíme na střídačku, někdy to třeba trošku zchladíme, aby to v klidu došlo do druhýho dne, aby tady člověk nemusel blbnout v noci. Ale taky se stalo, že Petr přetahoval pivo ve dvě ráno. A třeba u toho Ale sem jedeme dvakrát, třikrát denně, protože tam je to hrozně nevyzpytatelný.

Takže to je v podstatě 24 hodin nonstop...

Každý den v tejdnu se tady prostě někdo musí zastavit.

A co nějaký volno?

Dovolenou si bereme v zimě, v létě to je masakr. Stáčení, vaření, přepouštění, sanitace, toho je pak pro jednoho až nad hlavou. To se dá maximálně pár dnů.

Jako úplnému laikovi mně vyrazilo dech, že celej proces začíná tím, že šrotujete slad na ručním mlýnku. Já takhle naposledy před čtyřiceti lety šrotoval zrna pro prasata... Šokovalo mě, že se pivo začíná stejně.

Každý pivo má svůj recept, určitej poměr sladů, který nám přivezou a my je musíme našrotovat. Ty chutě jsou dost rozmanitý – není jenom plzeňskej, ale taky třeba karamelovej nebo praženej.

Takový vinaři furt košťujou a košťujou... Musíte taky takhle ochutnávat?

Tak teď s náma ochutnáváte sladinu, ale to je spíš pro chuť a požitek, než že bysme museli. Pak se zakvasí mladina, ta se taky dá chutnat, akorát není moc dobrá. Ale když dáme pivo ležet na tank, tak po tejdnu už ochutnáváme. Ono, když je pivo mladý, tak za moc nestojí, ale třeba u Pšenice nebo i u toho Stoutu, tím, že to jsou svrchně kvašený piva, se chuť mění docela rychle. U Pšenice z toho ze začátku šly

hodně banány, to jsme ochutnávali furt. Byla to pro nás nezvyklá vůně a ze začátku jí bylo moc.

Takže jako vinaři ochutnáváte a ochutnáváte, až řeknete: dost! A jde se stáčet...

Máme tady pravidlo, že ležák prostě musí minimálně měsíc ležet. A stejně vždycky, než ten tank pustíme, jdeme a ochutnáme.

Čili to ochutnávání je klíčový až při tom ležení, během vaření můžete jet jen na metriku?

Pokud člověk při vaření dodržuje technologii a udržuje čistotu, tak se nemůže nic stát. Čistota je ale úplně zásadní a tím myslím čistotu všeho: varny, tanků, potrubí. Když je všechno tak, jak má být, tak nevidím riziko. Za celou dobu se nám nestalo, že bychom tu měli nějaký výkyv, pachůť nebo něco.

To, co uvaříte, vyčepujete tady, nebo i někam zavážíte?

Vozíme PET lahve i sudy, tak půl napůl. Třeba na Dobříš k Bedřichovi a do jedné vinotéky, na Mníšek do Plechovky, prostě podle toho, kdo ho chce. Ale

vozíme i dál, třeba do Makra v Praze nebo do Alberta Králův Dvůr.

Jste nějak limitovaný prostorem, že máte určitě počet tanků a další se vám nevejdou?

Ted' už jsme na patnácti tancích. Ale určitě bysme zvládli nějakou zátěž, jsou tam rezervy.

Takže když něco nevaříte celý rok, není to proto, že byste nemohli...?

V létě nejde udržet sedm druhů piva, takže to stáhneme na čtyři, na pět. Musíme vařit to, co lidi pijou, nemůžeme říct: „Dneska není desítka, protože vaříme speciál.“ A ty hlavní piva se pijou tak rychle, že je musíme vařit furt. I když oba jsme na tu klasiku, ted' jsme uvařili Stout, průběžně vaříme Ale a Pšenici jsme ted'ka zopakovali a chceme ji udržet přes léto. A na podzim uvidíme, co zase uvaříme.

Tak se nechme překvapit,
Petr Kamberský

Když příroda kouzlí

Letos jsme i my v Kytíně mohli hned několikrát být svědky neobvyklé podívané, kterou nám připravila sama příroda. Nejprve na naše území zavály písky ze Sahary a pak jsme mohli pouhým okem pozorovat neuvěřitelné barevné kreace polární záře. Některým z vás se podařilo tyto momenty zachytit, a tak je nyní můžeme i ostatním zprostředkovat.

Saharský písek

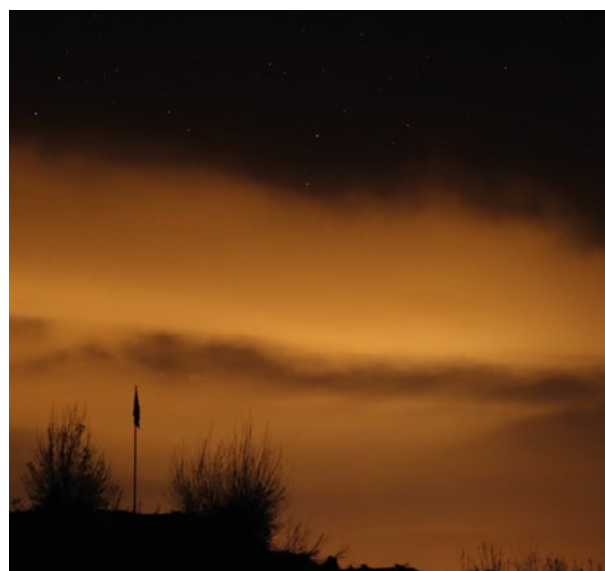
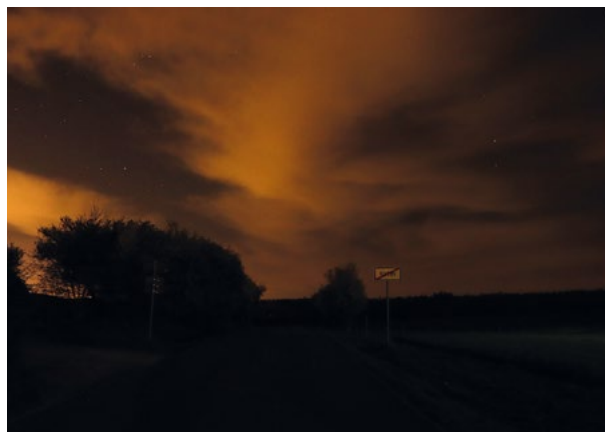
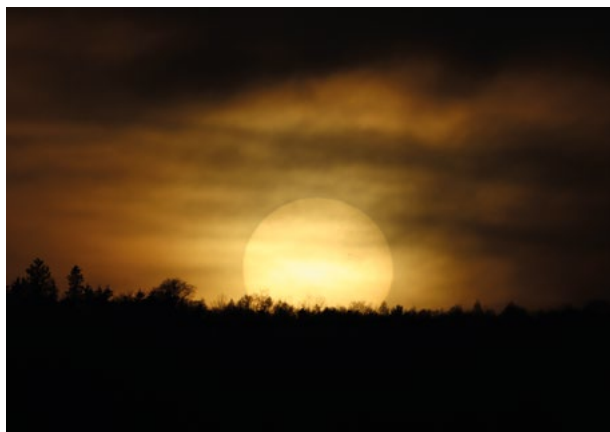
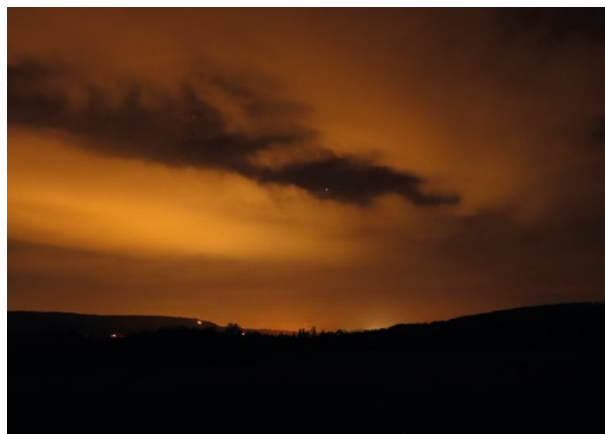
Jemný prach a písek z největší pouště světa svou cestu ze severu Afriky až do Kytína (a dál) absoluuje díky silnému větru, který jej zvedá do vysokých vrstev atmosféry a dokáže jej roznést do neuvěřitelných dálek.

Výsledkem zvýšené koncentrace polétavých prachových částic v ovzduší je však nejen zajímavá světelná podívaná při neobvyklém oranžovém zbarvení oblohy, ale také zhoršená smogová situace, kterou citliví jedinci (např. senioři nebo astmatici) negativně vnímají a mohou pociťovat respirační potíže, a někdy i neobvykle zbarvený nános, který zůstane na našich autech, případně na sněhu, kde bývá obzvláště dobře patrný.

Letos nás pouštní částečky navštívily o Velikonočních, kdy kvůli nim byla v celých Čechách a v části Moravy a Slezska vyhlášena smogová situace, a pak ještě slaběji o měsíc později. Velikonoční africká

nadílka nejen že snížila teplotu našeho vzduchu a zhoršila oblačnost, ale navíc tím, že zastínila slunce, omezila i výkon fotovoltaických panelů.

Takto ji pro nás v ten nejsilnější den, poslední březnový večer, v naší obci zachytil Jakub Suchel:

Polární záře

Dalším, ještě zajímavějším a neobvyklejším jevem, který jsme mohli přímo v Kytíně letos na jaře pozorovat, pak byla polární záře. V noci z pátku 10. května na sobotu byla podle vyjádření Českého hydrometeorologického úřadu nejsilnější pozorovatelná záře u nás od roku 2003. Po celé republice po setmění lidé fotografovali měnící se barvy na obloze a nejinak tomu bylo i u nás. Celý víkend probíhala bouřlivá aktivita Slunce, která měla za následek silné erupce, při nichž se směrem k Zemi uvolňují oblaky plazmatu a způsobují geomagnetické bouře. Když jejich magnetické pole správně interaguje s tím zemským, vyvolává to právě polární záři. A tu nejkrásnější za posledních 21 let, jíž nahrál i fakt, že měsíc byl v novu, a tak tento světelný jev nepřesvítil, nám přiblíží Hana Brandová (vpravo) a Štěpán Pecka (dole).

ZPĚT NA OBSAH

A někdy ani není třeba čekat na neobvyklé jevy. Spoustu krásy můžeme vnímat i při „obyčejném“ západu (ranní ptáčka i při východu) slunce. Tak jako například Alena Koblihová.

Bistro na Vršíčku

Velká změna se během letošního jara udála v naší obecní restauraci Na Vršíčku. Z klasické vesnické hospody, na kterou jsme byli po desítky let zvyklí a která příliš neměnila tvář bez ohledu na to, kdo ji právě provozoval, se rázem stalo asijské bistro, na což upozorňuje i banner na terase. Pro mnohé to pochopitelně byl šok a na řadu přirozeně přišly i pochybnosti: je právě tohle pro Kytín vhodné a správné?

Co je nutné si hned v úvodu říct, je, že kdyby tam nyní nebylo bistro, byla by obecní restaurace minimálně na dost dlouho, ne-li navždy, zavřená. Takhle jednoduše a černobíle to skutečně stojí. Do vypsání výběrového řízení se přihlásili pouze dva zájemci a z toho jeden svou nabídku nakonec stáhl. V posledních letech spousta podobných restauračních zařízení svou činnost ukončila, utáhnout finančně provoz při snižující se návštěvnosti není snadné, a jakmile se jednou hospoda zavře, horko těžko se znovu rozbíhá. Ta naše se díky ochotnému provozovateli nezastavila a jede dál. Byť s poněkud jinou tváří.

První otvírací den, sváteční středa 8. května, přivítal na terase desítky návštěvníků, kteří se přišli na vlastní oči a zejména chuťové buňky přesvědčit, jak nový koncept v naší vsi obstojí. Úvodní nabídka slibovala několik druhů asijských jídel (různé závitky, polévku, smaženou rýži či krevety) i oblíbenou českou klasiku v podobě řízku a „smažáku“ plus každý den jedno jiné asijské jídlo. Podobně jako pokus, aby si všichni pro pivo chodili stoupnout do fronty k baru, nebo plán zavírat i v pátek a v sobotu už v deset (protože obsluha brzy ráno musí vstávat, aby pro nás včas otevřela prodejnu), ale rychle vzala zasloužené.

Stávající provozovatelé totiž velmi flexibilně za chodu mění spoustu věcí tak, aby hosté byli spokojeni a nic jim nechybělo. Už během prvních dní se tak na tabuli u výčepu objevila informace o rozšíření nabídky o nakládaný hermelín a utopence, obsluha roznášela nápoje ke stolům a před pár dny jsme se dočkali i podsedáků pro pohodlnější sezení. Stačí své přání vyslovit a je předem splněno. „V pátek a sobotu chtějí lidi otevřeno tak do dvanácti,“ připouští Bui Cong Ly, zvaný Filip, v čem dalším bylo třeba se přizpůsobit.

Na mou otázku, která jídla si návštěvníci oblíbili nejvíce, odpověděl: „Bún Bò Nam Bò, křupavou kachnu s rýží a kung pao,“ a dodal, že hodně jde také polévka Pho a závitky. „Teď už vaříme všechno tohle každý den,“ překvapil mě vzápětí a ukazoval přitom zalaminované listy s původně plánovanou denní nabídkou. Už měsíc po otevření se koncept nabízených jídel zcela změnil – teď nemusíte číhat, kdy vaše oblíbená kachna, vepřové maso na grilu nebo smažené nudle přijdou na řadu. Kompletní menu je nyní v nabídce v libovolný den.

Filip už teď pozoruje výkyvy v návštěvnosti bistra, závislé nejen na dni v týdnu, ale také na počasí. „Když je hezky, je hodně lidí venku a chtějí oběd. Když prší a je zima, chodí jich málo.“ Zima bude jistě velkou zatěžkávací zkouškou. I přes léto jsou zatím v plánu zavřené pondělky, kromě nich se zde ale můžete chutně najíst kterýkoli den v týdnu.

Jakkoli se kombinace tradiční vesnice a takového bistra může jevit jako nekompatibilní, ruku na

DENNÍ MENU

1. VEGANSKÉ ZÁVITKY (Sks)	2. SMAŽENÉ ZÁVITKY (Sks)	3. ČERSTVÉ LETNÍ ZÁVITKY (Dkt)
4. VIETNAMSKÁ POLÉVKA - PHO	5. SMAŽENÁ RÝŽE	A. Kuřecí B. Hovězí C. Krevety D. Zeleniny
6. SMAŽENÉ KREVETY (Sks)	7. SMAŽENÝ KURČÍ NEBO VEPŘOVÝ ŘÍZEK	8. SMAŽENÝ SÝR
	A. S hranolky B. S kroketami	A. S hranolky B. S kroketami

KAŽDÝ DEN MÁME JINÝ OBĚD !

Čerstvé Pivo **Nápoje**

srdce: kdo z vás si čas od času místo vaření nedojel pro kebab, pizzu nebo čínské nudle? Kdo si občas nedopřeje rád trochu toho servisu od jiných, kdy si každý člen rodiny může nechat připravit do krabičky právě své oblíbené jídlo? A teď už nemusíte do Mníšku nebo na Dobříš, naopak – oni si pro pohodlný oběd či večeři mohou dojet k nám a pomoci tak naší obecní hospůdce přežít, stejně jako my. Štamgasti mají i dál možnost chodit na své oblíbené pívko a obecní restaurace teď má co nabídnout i jiné cílové skupině, a na dnešním složitém trhu tak snad o něco snadněji obstát. Je to možná trochu nečekané řešení, ale nezbývá než doufat, že bude dlouho fungovat.

Nový oltář a ambon

pro kostel Nanebevzetí Panny Marie v Kytíně

V neděli 26. května jsme v Kytíně prožili výjimečnou mši svatou, při které pan arcibiskup Jan Graubner posvětil v kostele nový oltář a požehnal nový ambon. Slavnost byla zahájena liturgickým průvodem od budovy místního Obecního úřadu. Vstup do zaplněného kostela uvítal zpěv sboru na kůru, doprovázený varhanami, houslemi a klarinetem – vše pod vedením pana Gregoriniho a ve spolupráci s jeho rodinou. Průvod tvořený ministranty mníšeckými a líšnickými se odebral do presbytáře. Pana arcibiskupa doprovázel jáhen Václav Boháč, farář Jan Dlouhý a sekretář arcibiskupa Vojtěch Mátl s pomocníkem.

Po přivítání vyzval pan arcibiskup všechny k modlitbě: „... S radostí se shromažďujeme kolem nového oltáře, abychom ho zasvětili pro slavení nejsvětější oběti. Oltář je symbolem Krista, ke kterému přistupujeme jako k živému kameni a spolu s ním vytváříme duchovní chrám...“

Bohoslužba slova probíhala jako každou neděli – tentokrát ze slavnosti Nejsvětější Trojice. V promluvě pan arcibiskup mimo jiné zdůraznil, že oltář je pevným, stabilním místem v kostele, ale i v obci, a slouží ke shromažďování lidu kolem Krista – Vykupitele, aby on sám nás mohl posilovat. „Na přímlovu blahoslavené Panny Marie a všech svatých vyslyš, Bože, naše modlitby a dej, ať se tento oltář stane místem, kde se uskutečňuje největší tajemství naší spásy a kde se tvůj lid shromažďuje, aby na ní měl účast, otvíral ti své srdce a modlil se a projevoval ti svou zbožnost a lásku.“

Následovalo vložení kamene s ostatky svatých do připraveného otvoru. (Tento kámen byl vyjmut ze starého dřevěného oltáře a starý oltář byl na konci minulého roku převezen do depozitáře Arcibiskupství pražského). Kámen zatmelil do nového oltáře sám autor – akad. sochař Petr Váňa. Arcibiskup poté dlouhou modlitbou oltář zasvětil.

Pan arcibiskup odložil mešní roucho, přijal zástěru a poléval oltář křížem, roztíral ho rukama po celé horní ploše. Ruce si omyl, odložil zástěru a přijal opět mešní roucho. Následně přinesli dva kytínští hasiči rozpálenou pánev s plápolajícím ohněm, položili ji doprostřed oltáře a pan arcibiskup vhodil na oheň kadidlo a modlil se: „Jako tento kouř stoupá vzhůru,

ať naše modlitby vystoupí k tobě, Bože, a jako se tento kostel naplňuje příjemnou vůní, ať i tvá církev naplní svět životodárnou vůní Kristovou.“ Pak okouřil oltář kadidelnicí a hasiči pánev odnesli.

Ministranti posvěcený oltář pokryli plátny, přinesli na něj misál, mikrofon, kříž a dva kamenné svícny, které jako dar a překvapení zhotovil pro tento oltář pan Váňa. Děti přinesly pestré květiny, které položily na okraj oltáře. Jáhen přijal od arcibiskupa rozsvícenou svíčku s modlitbou: „*Kristovo světlo ať ozáří oltář a ať vyzářuje z těch, kdo mají účast na večeři Páně.*“ A oltářní svíce rozsvítil.

Přinesením bohoslužebných nádob, vína a hostií začala eucharistická bohoslužba, jejímž vyvrcholením bylo svaté přijímání.

V závěru obřadu přišel poděkovat panu arcibiskupovi pan starosta Kytína Miloslav Holý. Velmi ocenil dar a posvěcení nového oltáře, kterými byl místní kostel obohacen. Karolína Slepíčková darovala panu arcibiskupovi na poděkování krásnou květinu. Pak se liturgický průvod vrátil na Obecní úřad a po odložení mešních rouch následovalo občerstvení a beseda v kytínském pivovaru. Nutno dodat, že počasí nám během obřadu přálo, krátce po skončení obřadu se strhl prudký liják... ale netrval dlouho.

Pár řádek závěrem:

Dlažba presbytáře byla v závěru minulého roku vybourána, srovnána a vybetonován základ pro nový oltář. Až do doby instalace nového oltáře jsem sloužil mše svaté u zapůjčeného malého oltáře z kaple v Nové Vsi pod Pleší. Jistě se zeptáte na cenu. Nuže, firmě pana Váni celkem 874.060 Kč, z toho dar 225.000 Kč. Dále bylo firmou pana Pecky (ozvučovací technik) doplněno ozvučení kostela dalším mikrofonem na oltář a pro nedělní akci nám firma zapůjčila bezdrátový venkovní reproduktor s příslušnou instalací. Pan Pecka poskytl 50% slevu – zaplatili jsme mu 10.263 Kč. Pořídili jsme rovněž nová oltářní plátna, která nám na míru ušily sestry z Č. Budějovic. Cena: 5.100 Kč.

Velmi obětavě nám v mnohém pomohl pan starosta Holý s místními hasiči a pracovníky obce, kteří několikrát vypomáhali firmě pana Váni. Srdečně děkuji. Bylo nádherně upraveno prostranství kolem kostela, studánka i celá náves. Jana Vacířová se postarala o vypletí a úpravu záhonků u kostela – děkuji. Paní Bergmannová s manželem několikrát během stavby obětavě uklízeli kostel a prali plátna. Děkuji. Pan Bedřich Gregorini připravil s rodinou nádherný hudební doprovod mše svaté. Kostel byl květinami vyzdoben díky paní Alence Gregorini. Děkuji celé rodině. A nakonec nás krásně pohostil Kytínský pivovar. Děkuji. Pan arcibiskup Graubner byl velmi potěšen a odjížděl z Kytína obdarován panem starostou a Kytínským pivovarem – věřím, že rád na Kytín vzpomene.

Přátelé, mám velkou radost, že se celá akce vydařila a že kostel v Kytíně, který se všem líbí, byl obdařen krásným oltářem. Je mým přáním, abychom se v něm spolu vídali častěji než jen při pohřbech. Mše svaté zde sloužím každou neděli od 14:30 hod – vyhovuje vám to? Pokud ne, navrhněte jiný čas během odpoledne (dopoledne jsem od 8:30 hod v Mníšku, od 10:30 hod v Líšnici).

Přeji vám Boží požehnání, zdraví a krásný čas prázdnin. Ať můžeme žít v míru a vzájemném přátelství.

Jan Dlouhý

Foto Martina Řehořová / Člověk a víra

Nová socha pro Kytín

Pozn. redakce: Vzhledem k tiskové chybě, kdy v minulém čísle zpravodaje došlo k výpadku jednoho odstavce, uveřejňujeme tento článek znovu v kompletním znění. Za tiskovou chybu se omlouváme.

I v roce 2023 se konalo sochařské sympozium, tentokrát dřevěné sochy vznikaly na školním hřišti v Mníšku pod Brdy. Tu naši za obec převzala místostarostka Milena Fárová, jejím autorem je nám již z dřívějších ročníků dobře známý Josef Šporge. Sympozia v našem regionu se účastnil již poštěstě, pochází z obce Orasín u Boleboře, jak sám říká, „z té nejvíce zanedbané a nejméně navštěvované střední části Krušných hor“.

O svém novém výtvaru nám při jeho předání řekl: „Já jsem dostal krásný ‚lavičkový‘ úkol, vyrobit k rozsypové loučce v nové části hřbitova v Kytíně lavičku. Navíc jsem měl tu čest dělat z dubu, který v Kytíně ležel už asi čtyři roky. Zřejmě stářím a svou vahou se rozlomil někde v kytínském lese a, takže to je vyvrácené dřevě, sušší, než kdyby byl ten strom jako obvykle poražený.“ Zmínil, že když strom pochází z blízkosti lidských obydlí, bývá plná hřebíků, řetězů či jiných železných předmětů, čímž si sochaři mohou zničit nástroje. I proto byl rád, že v tomto kmeni, pocházejícím z lesa, na žádné nenarazil.

„Byl jsem se na místě, kam lavička přijde, se starostou podívat a změřit si daný prostor, protože umístění sochy v plenéru je padesát procent úspěchu. Celé se to může zkazit tím, když je špatně nainstalovaná nebo tam to dílo nepatří. Tady na hřišti s Mníškem zatím vypadá skvěle, doufám, že bude ještě skvělejší

na místě.“ O tom, jak krásně tam pasuje, se ostatně můžete již několik měsíců sami přesvědčit.

Lavička od svého stvořitele dostala název Květ. „Myslím si, že to ke hřbitovu patří, protože tam nosíme květiny – a navíc v Kytíně!“ Neoficiálně jí ale říkal „mastodont“, protože socha váží dobře přes 450 kg. „Je složená ze čtyř desek, nepočítám nohy, protože toho materiálu nakonec nebylo tolik. Je padesát centimetrů vysoká, což je o šest centimetrů víc než židle. Je záměrně vyšší, aby se na ní zejména starším osobám dobře sedělo a také se z ní dobře vstávalo.“

Lavičku bylo třeba technicky řádně promyslet. Desky jsou slepené a spojené „na zámek“ kolíky a pojištěné vruty, zároveň se v místě spoje částečně překrývají. „Doufám, že zub času neodhalí nějakou konstrukční slabinu,“ přiznal Josef, ale svému řešení věřil. Lavičku předával naolejovanou s doporučením následného venkovního nátěru. „Za těch devět ročníků sympozií v Brdech už tady máte patnáct soch, tohle je šestnáctá, takže víte, co s tím. Pod lavičku přijde na přesah dlažba z přírodních kamenů, což výsledek dotvoří, a lavička bude usazena na třech železných čepích, takže bude trochu levitovat. Tím jsme právě dohnali tu výšku. Až bude lavička umístěná, pak teprve řekne, co umí, a já doufám, že bude dobře sloužit.“

Při předávání proběhla zatěžkávací zkouška – sedělo na ní třináct lidí, jedenáct dospělých a dvě děti. „Když si tam přijde někdo zmeditovat, bude si moct sednout sám, nebo když tam bude probíhat pietní obřad, tak může sloužit na odkládání věcí nebo na sezení, když se tam ti lidé budou chtít zdržet, tak aby mohli v klidu popřemýšlet. Možná na ní půjde i ležet,“ uvažoval Josef nahlas a hned to vyzkoušel. Se svojí metr devadesát vysokou postavou se na ni akorát vešel.

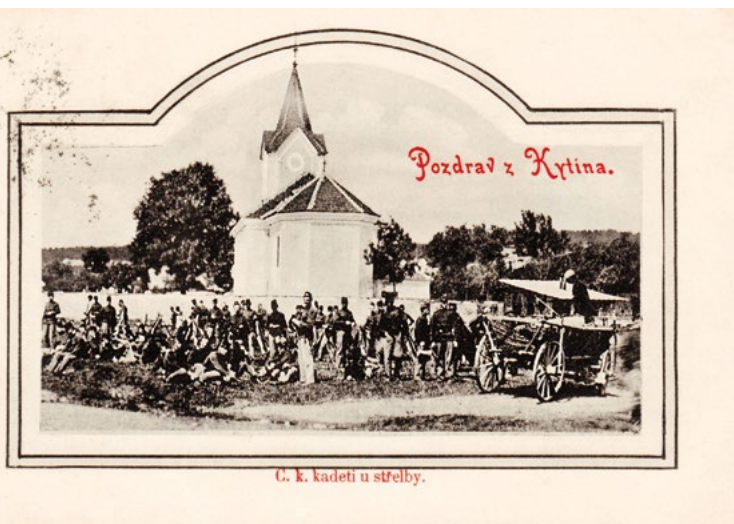
Jako odměnu za dobře odvedenou práci si do Orasína z Mníšku na oplátku odvážel dvě nalezená kořata, ačkoli objednané měl od své ženy jedno. Odjížděl pln očekávání, jak je kromě ní přijmou i dva jejich starší kocouři. „Děkuju, že jsem tady i letos mohl být a rád přijedu zase příště.“

Vojenská střelnice

u Kytína fungovala 11 let

Mníšecko těžilo ze své blízké polohy u Prahy, kde bylo umístěno několik kasáren c. a k. armády. Brdské lesy poskytovaly vojákům vhodný členitý prostor pro cvičení, kam se mohli vypravit vlakem do Řevnic a potom pěšky.

Posluchači Kadetní c. a k. školy pěchoty u kytínského kostela

Na žádost velitelství c. a k. 8. armádního bylo v prostoru mezi Kytínem a Chouzavou zřízeno v roce 1900 **vojenské střelecké cvičiště**. Do té doby využívala pražská posádka střelnici v Černém Kostelci (dnes Kostelec nad Černými lesy). Správa střelnice měla v Kytíně pronajatý dům č. p. 74 a ve vedlejší budově s č. p. 73 býval hostinec zvaný Na Střelnici (stojí přes silnici naproti Volnočasovému areálu). Dochovalo se i jméno jednoho z jejích velitelů, byl jím nadporučík Boh. Skutil (doložen v letech 1907 a 1908).

Pěší pluky a neodehraný koncert

Vojáci, kteří chodili na ostré střelby, byli ubytováni v okolních obcích: v Mníšku, Nové Vsi pod Pleší nebo Čisovicích. První příchody vojáků jsou doloženy v roce 1901. Denní tisk na svých stránkách občas informoval o tom, že do Mníšku odtáhly prapory¹ pěších pluků číslo 8, 11, 28, 73, 75, 88 nebo 91. Zálodníci měli alespoň tu výhodu, že mohli jet vlakem do Řevnic a teprve odtud maširovali po svých.

Odchody vojenských posádek na cvičení ovlivňovaly i pražský společenský život. Ve spolkové rub-

¹ Prapor neboli batalion čítal podle doby 300 až 1500 mužů. Lze tedy předpokládat, že v době cvičení bylo v obcích okolo střelnice ubytováno několik stovek vojáků najednou.

Kaširovaná pohlednice s motivem střelnice

rice Katolických listů v srpnu 1903 Měšťanská beseda avizovala, že „následkem odjezdu vojenské kapely pluku číslo 11 do polního tábora u Mníšku neodbývá se dnešní zahradní koncert“.

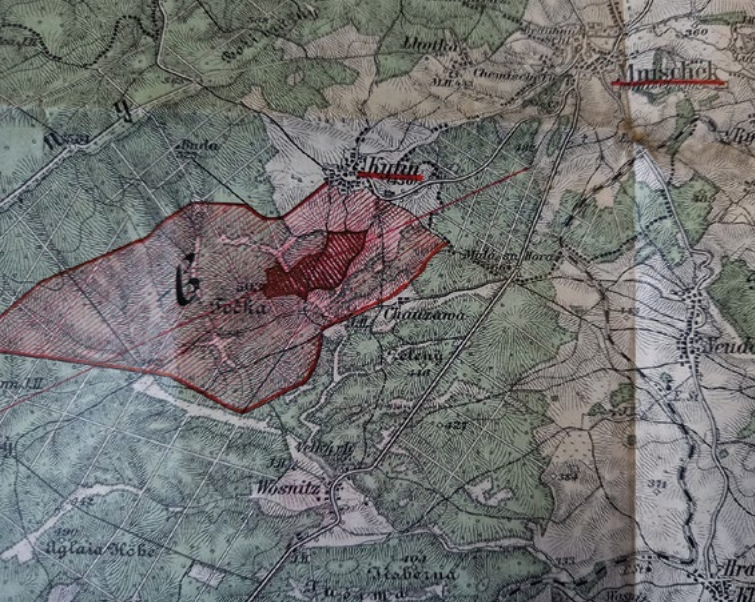
Přínos

Ubytování vojáci přinášeli obcím i majitelům nemovitostí slušný přivýdělek. V Mníšku ubytovatelé (majitel domu, hostince, stodoly či louky, kde byli vojáci ubytováni) platili do obecní pokladny za každého ubytovaného vojáka **1 haléř denně** (z 8 haléřů) a za každého důstojníka **2 haléře** (z 82 haléřů). Pobyt armády znamenaly možnost výdělku i pro místní obchodníky a další obyvatele.

Na c. a k. okresní hejtmánství docházely od obyvatel žádosti k udělení koncese k hostinské živnosti či povolení výčepu lihových nápojů. Dobrozdání z Mníšku byla ovšem zamítavá, protože: „pro obyvatelstvo místní, pro příchozí i pro ubytované vojsko dosavadní hostince a výčepy lihovin úplně dostačí a vůbec místní potřeba toho nevyžaduje.“

Konec střelnice

Střelnice fungovala až do roku 1911, kdy byla na zásah knížete Colloredo-Mansfelda zrušena, protože mu střelba ničila les. Ještě dlouho po jejím zrušení nacházeli dřevorubci v pokácených stromech zarostlé střely.

Zákres plochy střelnice (tučně šrafování)
v mapě C. a k. generálního štábu

Nová střelnice pak byla zřízena v Milovicích, kterou po roce 1918 využívala i Československá armáda.

Obnova střelnice pro Československou armádu?

Příjmy z ubytovaného vojska obcím i jejich obyvatelům chyběly, a tak mněšecí zastupitelé poslali v roce 1924 na Ministerstvo národní obrany žádost o obnovu střelnice. V dopisu mimo jiné stálo: „Podmínky pro střelnici u Mníšku pro svoji polohu se osvědčily a na větší distance jsou velmi příznivé, protože v úvalu brána z větší části půda lesní a nefrekventovaná.“ Zastupitelé nijak neskrývají hlavní důvod, který je k sepsání žádosti vedl: „Prosíme o blahovolné uvážení, posouzení nejen výhod pro stát z toho plynoucích, ale i pro chudý kraj pohorský, který opětným zřízením střelnice byl by podpořen a částečně povznesen, jelikož postrádá průmyslu vůbec.“

ZPĚT NA OBSAH

Pohled do prostoru vojenské střelnice po 120 letech

O tom, že by z Ministerstva národní obrany ČSR přišla odpověď, ať už kladná, nebo zamítavá, není v zápisech zastupitelstva žádná zmínka.

Zdroje

Zápisy o schůzích městského Zastupitelstva (27. 12. 1886 – 26. 10. 1907), in: Archiv města Mníšku pod Brdy, SOA Praha-západ v Dobřichovicích
Pamětní kniha obce Kytína, in: SOA Praha-západ v Dobřichovicích

Dobový tisk (Katolické listy, Národní politika)
Vojenský ústřední archiv – VHU Bauabteilung der Korpskommando Nr. 8 – stavební oddělení 8. sborového velitelství – sign. II 19/7

zpracoval Libor Kálmán

Jazykově historické okénko

Všichni jistě známe pověst o tom, jak vznikl název naší obce. Tedy tu o paní Korutanské, která léčivou vodou z naší studánky omyla tvář slepému dítěti a ono začalo vidět. Jako první mělo zvolat: „Kytí!“ při pohledu na rozkvetlou kytičku a odtud má pocházet slovo Kytín. Historka, doplněná informací o tom, že na místě dané studánky nechala paní Korutanská na počest tomuto zázraku vystavět kapličku, z níž později vzešel náš kostel, je jistě líbivá a dobře zapamatovatelná. Co na to ale jazykozpytci? A je náš Kytín ten jediný?

Ústav pro jazyk český nám poskytuje spoustu užitečných informací, mimo jiné se na portálu Naše řeč věnuje i historickému vývoji jazyka a lze zde nalézt vědecky vysledované údaje, které nás mohou překvapit. Z uvedených zdrojů cituji pouze relevantní části textu, celé znění si zájemci mohou snadno vyhledat.

V jednom ze zdrojů: **Naše řeč – Lidová a baka-lářská etymologie vlastních jmen (na příkladu toponym)** autor Jaroslav David údajně vznik názvu naší obce výslovně uvádí jako příklad lidové etymologie – nevědeckého, neoborného výkladu původu slova nebo jeho vývoje, definované jako „mylné,

zpravidla nahodilé spojování slova etymologicky neprůhledného se slovem formálně nebo významově podobným, geneticky však odlišným“. Doslova zmiňuje „... Z dalších uveďme pro ilustraci... vysvětlení toponyma *Kytín* z dětského zvolání ‚kytí, kytí‘, tedy ‚kytička, kvítí‘.“

Druhý zdroj: **Naše řeč – K obsahově-sémantické rekonstrukci zaniklých apelativ hrochot a kyta a jejich využití v toponomii** (autorka **Jitka Malenínská**) přináší možná vysvětlení:

Nejstarší doklad nederivované podoby topolexému *kyta* uvádí A. Sedláček z urbáře liběšického. K r. 1669 se zde zmiňuje *Dlouhá dubová kyta*, les u Úštěku na Litoměřicku.

Kytín je v toponymii Čech doložen jednak jako místní jméno, jednak jako jméno pomístní. Ves *Kytín*, poprvé zmíněná k r. 1321 (*Kytin*), se nachází v Brdech, severovýchodně od Dobříše. K výkladu jména A. Profous uvádí: „**Jm. Kytín vzniklo přivlastň. příponou -in z příjm. Kýta, které povstalo buď ze stč.¹ kyta, y f. 'hrozen, svazek**, Traube, Bündel, Strauß', stsl.² *kyta* 'ramus' (z demin.³ *kytka* bylo příjm. 1435 *Johannis Kytka...*), **anebo spíše z kýta'** Keule, Schinken, Schlegel, Hinterbacken'.“ Doklad na osobní jméno *Kyta* je až v Dodatcích k Profousovi (1389 *Vitko Kitha*).

I přesto, že je osobní jméno *Kyta* zachyceno v historických pramenech, nelze zcela vyloučit možnost, že místní jméno *Kytín* je původu deapelativního⁴, podobně i níže uvedená pomístní jména.

V Hlásné Třebani, která se nachází v Podbrdí, je zachycena v rustikální fasi tereziánského katastru louka *WKytinie*. Podle tohoto tvaru není možné jednoznačně určit, zda je výchozí podobou *Kytín* či *Kytina*. Pod *Kytínem* se říká loukám v obci Dýšina na Plzeňsku. Podle zpracovatele soupisu pomístních jmen pro Dýšinu se tak jmenují podle polohy v blízkosti kopce zvaného odedávna *Kytín*. Uvádí, že v tereziánském katastru je zápis o loukách v Dýšině, které nesou název *Na Kytině*, *Na Kytvě*. Ve Zborovech na Klatovsku se *Kytiny* nazývají zahrady, pole a louky situované nad vsí. V Bušovicích u Rokycan je pomístní jméno *Kytín*. Tato poloha je v studii M. Kozáka ze začátku století označena v *kytíně*.

O užívání výrazu *kyta* starou češtinou ve významu majícím souvislost s přírodou se podrobně pojednává v práci Dědictví řeči. Uvádí se zde mj., že slovem *kyta*, jež je praslovanského původu a z něhož vznikla i naše *kytice*, se setkáváme v našich textech od 14. století. Slovo *kyta* bylo ve staré češtině původně **názvem pro svazek užitkových rostlin**; objevuje se vždy ve spoji-

tosti se zemědělskými plodinami a se zeleninou (například se mluví o 'kytě lnu' či 'kytě konopí'). Teprve v 16. století se *kytka* objevuje i jako název pro svazek několika květin. „Historie slov *kyta*, *kytka*, *kytice* upozorňuje, že se nedá u našich předků předpokládat týž estetický vztah ke květinám, jaký je dnes obvyklý.“

Dále se pokusíme za pomoci jazykové komparace prokázat, že v případě toponym vycházejících z apelativa *kyta* se setkáváme ještě s významem geografickým.

Ve své práci Příručka slovanské toponomastiky uvádí V. Šmilauer k praslovanskému heslu *kyta* též význam 'Büschel', tedy **lesík**, pro bulharštinu, madeonštinu, srbochorvatštinu, horní lužickou srbštinu, polštinu a ukrajinštinu. K tomu pouze dodáváme: Ve své studii o srbochorvatských topolexémech uvádí V. Mihajlovič apelativum *kita* s významem '**vrchol kopce nebo planiny**'.

Pro bulharštinu dokládá E. A. Grigorjan apelativum *kitka*, které má mj. význam '**nevelký lesík na vyvýšeném místě**'. Paralelu nacházíme i ve staré polabštině. R. E. Fischer zachytil ve své studii apelativum *kyta/kytina* ve významu 'lesík'.

Při sémantické rekonstrukci topolexému *kyta* v češtině si povšimneme především nejstaršího dokladu z urbáře liběšického z r. 1669 *Dlouhá dubová kyta*, kdy je takto označen les u obce Ostré, v hornaté oblasti Úštěcka v severních Čechách. Označení *dubová kyta* je patrně významově totožné s označením *dubový lesík*, přičemž morfologie terénu dává tušit, že lesík byl lokalizován nikoliv v rovině, ale na orografickém objektu.

Absence detailního popisu geografické situace v historických dobách znemožňuje stanovit přesný sémantický obsah topolexému *kyta*. Po provedení jazykové a dostupné mimojazykové analýzy se jeví jako **nejpravděpodobnější význam 'lesík na vyvýšeném místě'**.

Ke slovo- a tvarotvorné stránce jména *Kytín* poznamenáváme, že i původně posesivní typ *-in* sloužil pod vlivem analogie též k tvoření toponym deapelativních, např. *Třemšín*, *Lbín*...

U topolexému *kyta* se setkáváme patrně s prastarým významovým přenosem motivovaným podobou: **velký chuchval, svazek, trápce ~ chocholka lesa ~ les na vyvýšeném místě (zaobleného tvaru)**. Apelativum *chochol* jako orografický termín s významem 'vrchol vyvýšeniny' dokládá již Latinsko-český slovník Klementinský (Onomasticon) z roku 1455.

I když velká část současné toponymie a geografické terminologie ve slovanských jazycích vznikla podle modelu anatomické stavby člověka, např. oko, bok, hřbet, rameno, pata, šíje, hlava, kloub, čelo, bedro, žebro, metaforická spojitost s apelativem *kýta* doloženého již ve staré češtině ve významu 'stehno' je méně pravděpodobná.

1 stč. = staročeský

2 stsl. = staroslovanský

3 demin. = deminutivum, zdobnělina

4 deapelativní = zjednodušené odkazující se k pojmenovanému místu

Jak vidí Kytín

Libor Kálmán
redaktor mníšeckého Zpravodaje
městečka pod Skalkou

Kytín je obcí dvou tváří a obě mu sluší

Vážení sousedé, díky důvěře redaktorky Dáši Čechové mám možnost napsat do vašeho periodika pár řádek.

Vaši obec jsem začal vnímat před 18 lety, kdy jsem se přistěhoval do Mníšku pod Brdy. Nejprve mě zaujal její zvukomalebný název, o jehož pravdivosti se přesvědčuji především na jaře a létě, kdy tu louky svítí barvami. Zpočátku pro mě byl Kytín jen průchozím bodem mých občasných výletů do Brdských lesů a při houbařských výpravách. Postupem doby jsem ho ale přestal „používat“ jen jako průchozí obec a stal se pro mě i cílem. Je pro mě potěšením vejít do Kovárny pro radost a pohovořit nad kávou s mistrem Slavatou. Rád posedím i na terase Kytínského pivovaru a pozoruji hemžení turistů. V poslední době zajdu i do nového vietnamského bistra, jehož nabídka v regionu vložena chyběla.

A to je pro mě na Kytínu asi nejzajímavější: přes týden místo, kde sotva potkám člověka a kde „ticho léčí“. O slunečných víkendech a letních prázdninách se tu ale počet lidí zdvojnásobí a komunikace jsou obsypány parkujícími auty a cyklisty, pivovarská terasa hučí turisty, kteří tu zahánějí hlad a hasí žízeň. Chvilkové nepohodlí je ale zajisté vyváжено vítanými příjmy místních pivovarníků, kavárníků a prodejců, kteří by bez turistů sotva obstáli. Ty dvě tváře ke Kytínu prostě patří.

Dobře se mi spolupracuje i povídá s vaším náčelníkem. Pro Kytín je Míla Holý, který starostuje už čtvrté volební období, doslova požehnáním. Považuji ho za ten typ starosty-srdcaře, kterého bych přál každé obci.

Středobodem mých návštěv bývá kostel Nanebevzetí Panny Marie. Zavítám sem buď v neděli odpoledne na mši svatou, pokud nestíhám tu ranní v Mníšku, nebo jenom přes mříž sleduji interiér kostela s krásným novým oltářem od mistra Váni. Kolik generací kytínských obyvatel tu už bylo za těch sedm století pokřtěno, oddáno nebo vypraveno na poslední cestu!

Kytín beze zbytku naplňuje obsah pojmu malebná obec. Pro turisty (nejen) z hlavního města musí být doslova balzámem na duši pohled na klidnou náves s kostelem a rybníkem s trůnícím vodníkem. Kdyby se malíř Josef Lada nenarodil v Hrusicích, určitě by si pro svou tvorbu zvolil Kytín.

Milí Kytínští, přeji vám jenom to nejlepší, ať se vám krásně žije a možná se u vás zase někdy potkáme.

Libor Kálmán, fanoušek Kytína

Svazková škola

ZŠ pod Skalkou

Dne 13. března se ve velkém sálu mníšeckého Pavilonu konala prezentace Svazkové školy pod Skalkou pro zastupitele jednotlivých členských obcí, které se na projektu podílí. Z obsahu jednání vybíráme:

- Mníšecký region se dlouhodobě potýká s nedostatkem míst v základních školách. Proto se 14 obcí dohodlo na spolupráci a vybudování svazkové školy v Mníšku pod Brdy s kapacitou 540 nových míst. Každá obec si rezervovala potřebný počet míst, jednotlivé podíly obcí můžete vidět v tabulce níže:
- Podle procenta podílu se potom obce podílejí na nákladech projektu výstavby nové školy.
- Kromě obcí je projekt financován i z několika dotací (např. od Středočeského kraje či z MŠMT)
- Projekt běží podle očekávání a stanoveného harmonogramu. Půjde-li vše podle plánu stejně hladce i dál, první žáky by nová škola v Mníšku mohla přivítat už 1. září 2026!

ČLEN	POČET ŽÁKŮ	% PODÍL
MĚSTO MNÍŠEK POD BRDY	166	30,7
OBEC BOJANOVICE	5	0,9
OBEC BRATŘÍNOV	2	0,4
OBEC ČERNOLICE	5	0,9
OBEC ČISOVICE	60	11,1
OBEC HVOZDNICE	7	1,3
OBEC JÍLOVIŠTĚ	5	0,9
OBEC KLÍNEC	50	9,3
OBEC KYTÍN	50	9,3
OBEC LÍŠNICE	40	7,4
OBEC NOVÁ VES POD PLEŠÍ	2	0,4
OBEC ŘITKA	110	20,4
OBEC TRNOVÁ	18	3,3
OBEC ZAHOŘANY	20	3,7
CELKEM	540	100,0

Časový harmonogram

- březen 2023** STUDIE
- květen – září 2023** VÝBĚR GENERÁLNÍHO PROJEKTANTA
- říjen 2023 – listopad 2024** PROJEKTOVÉ PRÁCE – DUR a DSP
- prosinec 2024 – květen 2025** VZ GENERÁLNÍ DODAVATEL STAVBY
- květen 2025 – září 2026** VÝSTAVBA

Aktuálně se svazek dohodl na navýšení kapacity na 630 míst. Kytín má nově rezervovaných už 55 míst (oproti rozdělení v uvedené tabulce má nyní o 60 míst víc i Nová Ves pod Pleší, která původně plánovala jít vlastní cestou, a o 25 míst si polepšila i Trnová).

Vizualizace Svazkové školy

Kytínský zpravodaj

vychází 2× ročně, vydává Obecní úřad Kytín č. p. 65, IČO: 00640794

Evidenční číslo periodického tisku: MK ČR E 23120

NEPRODEJNÉ, pro vnitřní potřebu obce Kytín

Číslo 2/2024 je v pořadí 31. číslem Kytínského zpravodaje

Toto číslo vychází 28. 6. 2024, uzávěrka příštího čísla je 15. 11. 2024. Elektronické vydání

Zpravodaje je k dispozici na webu obce **www.kytin.eu** v sekci: Život v obci.

Příspěvky nejsou honorovány, nevyžádané příspěvky se nevracejí. Za obsah textů odpovídají autoři.

Redakce: Dagmar Čechová, Petr Kamberský

Fotografie přední strana obálky: Alena Koblihová

Zadní strana obálky a ilustrační fotografie na stranách 1, 2, 17, 27, vnitřní strana obálky: Jakub Suchel

Pravidla pro přijímání příspěvků do Kytínského zpravodaje:

- Pravidla pro otištění příspěvku se vždy řídí aktuálně platným Tiskovým zákonem (aktuálně Zákon č. 46/2000).
- Zákonný nárok na otištění svého příspěvku má pouze člen zastupitelstva. Redakce však vítá názory a podněty i od ostatních občanů, a to na adrese **zpravodaj@kytin.eu**, případně ve fyzické podobě na adrese obecního úřadu. Termín pro odevzdání příspěvku do nejbližšího čísla Zpravodaje je vždy do **15. května a 15. listopadu**, není-li v předchozím čísle uvedeno jinak, není-li v předchozím čísle uvedeno jinak.
- Nevyžádané příspěvky budou vždy redakčně posouzeny a o jejich uveřejnění rozhoduje redakce.
- Nevyžádané příspěvky se přijímají v maximálním rozsahu 2200 znaků včetně mezer + případně 1 fotografie v tiskové kvalitě (min 300 dpi). Příspěvek musí být podepsán plným jménem autora. Tento limit platí pro každý takový příspěvek jednotlivě. O případném otištění více příspěvků od stejného autora rozhoduje redakce.
- U vyžádaných příspěvků (tedy takových, kde redakce o příspěvek autora požádá), bude vždy délka a podoba příspěvku individuálně dohodnuta.
- Redakce může publikované příspěvky upravovat a krátit. Plná původní verze příspěvku může být dle rozhodnutí redakce publikována na webu **www.kytin.eu**. Redakce může dle aktuální kapacity vydání individuálně rozhodnout o uveřejnění nekrácené či delší verze příspěvku.

